

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

14. června 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 228/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 228/02	Věc C-572/18 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. dubna 2021 – thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Celní unie – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 211 odst. 6 – Povolení použít režim aktivního zušlechťovacího styku u určitých výrobků z křemíkové elektrotechnické oceli s orientovanou strukturou – Riziko nepříznivého dotčení zásadních zájmů výrobců Unie – Prověřování hospodářských podmínek – Provádění nařízení (EU) 2015/2447 – Článek 259 – Závěry Evropské komise k hospodářským podmínkám – Článek 263 SFEU – Akt, který nelze napadnout žalobou“)	2
2021/C 228/03	Věc C-46/19 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. dubna 2021 – Rada Evropské unie v. Kurdistan Workers' Party (PKK), Evropská komise, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku („Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu – Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Článek 1 odst. 3, 4 a 6 – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Článek 2 odst. 3 – Ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů – Podmínky – Rozhodnutí příslušného orgánu – Přetrvávající nebezpečí zapojení do teroristických činností – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí o přezkumu vnitrostátního rozhodnutí, kterým bylo odůvodněno prvotní zařazení na seznam – Povinnost uvést odůvodnění“)	3

2021/C 228/04	Věc C-485/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Prešove – Slovensko) – LH v. Profi Credit Slovakia s.r.o. („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2008/48/ES – Spotřebitelské úvěrové smlouvy – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání – Platba provedená na základě protiprávního ujednání – Bezdůvodné obohacení poskytovatele úvěru – Promlčení práva na vydání plnění – Zásady unijního práva – Zásada efektivity – Článek 10 odst. 2 směrnice 2008/48 – Informace, které mají být uvedeny v úvěrové smlouvě – Zrušení určitých vnitrostátních požadavků na základě judikatury Soudního dvora – Výklad dřívějšího znění vnitrostátní právní úpravy v souladu s touto judikaturou – Časové účinky“)	3
2021/C 228/05	Věc C-537/19: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. dubna 2021 – Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2004/18/ES – Veřejné zakázky na stavební práce – Smlouva mezi veřejnoprávní entitou a soukromou společností o nájmu budovy, která dosud nebyla postavena – Článek 1 – Provedení stavby splňující potřeby upřesněné nájemníkem – Článek 16 – Vyloučení“)	4
2021/C 228/06	Věc C-703/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelnego Sądu Administracyjnego – Polsko) – J.K. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach („Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 98 odst. 2 – Možnost členských států uplatňovat jednu nebo dvě snížené sazby DPH na některá dodání zboží a poskytnutí služeb – Kvalifikace obchodní činnosti jako ‚dodání zboží‘ nebo ‚poskytnutí služeb‘ – Příloha III bod 12a – Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 282/2011 – Článek 6 – Pojem ‚restaurační a cateringové služby‘ – Jídla určená k okamžité spotřebě na místě v prostorách prodávajícího nebo ve stravovací zóně – Hotová jídla s sebou určená k okamžité spotřebě“)	5
2021/C 228/07	Věc C-826/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – WZ v. Austrian Airlines AG („Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Náhrady a pomoc cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 6 – Zpožděný let – Článek 8 odst. 3 – Odklonění letu na jiné letiště obsluhující stejné město, aglomeraci nebo region – Pojem ‚zrušení‘ – Mimořádné okolnosti – Náhrady cestujícím v letecké dopravě v případě zrušení nebo významného zpoždění letu na přiletu – Povinnost nést náklady na přepravu z letiště faktického přiletu na cílové letiště uvedené v původní rezervaci“)	5
2021/C 228/08	Věc C-896/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Gurisdizzjoni Kostituzzjonali – Malta) – Republika v. Il-Prim Ministru („Řízení o předběžné otázce – Článek 2 SEU – Hodnoty Evropské unie – Právní stát – Článek 49 SEU – Přistoupení k Unii – Nesnižování úrovně ochrany unijních hodnot – Účinná soudní ochrana – Článek 19 SEU – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Rozsah působnosti – Nezávislost soudců členského státu – Postup jmenování – Pravomoc předsedy vlády – Účast výboru pro jmenování soudců“)	7
2021/C 228/09	Věc C-73/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – ZM, jako insolvenční správce společnosti Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH v. E. A. Frerichs („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Úpadková řízení – Článek 4 – Právo rozhodné pro úpadkové řízení – Právo členského státu, na jehož území bylo řízení zahájeno – Článek 13 – Akty poškozující všechny věřitele – Výjimka – Podmínky – Úkon podléhající právu jiného členského státu než státu zahájení řízení – Nenapadnutelný akt na základě tohoto zákona – Nařízení (ES) č. 593/2008 – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Článek 12 odst. 1 písm. b) – Působnost práva rozhodného pro smlouvu – Plnění závazků vyplývajících ze smlouvy – Platba provedená na základě smlouvy podléhající právu jiného členského státu než státu zahájení řízení – Plnění prostřednictvím třetí osoby – Žaloba na vrácení této platby v rámci úpadkového řízení – Právo rozhodné pro uvedenou platbu“)	8
2021/C 228/10	Věc C-75/20: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausybės administracinis teismas – Litva) – „Lifosa“ UAB v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Společenství – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 29 odst. 1 – Článek 32 odst. 1 písm. e) bod i) – Celní kodex Unie – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 70 odst. 1 – Článek 71 odst. 1 písm. e) bod i) – Určení celní hodnoty – Hodnota transakce – Úprava – Cena včetně dodávky na hranici“)	8

2021/C 228/11	Věc C-13/19: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Zaragoza – Španělsko) – Ibercaja Banco, SA v. TJ, UK („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a čl. 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Smlouva o hypotečním úvěru – Zneužívající ujednání – Ujednání o omezení pohyblivosti úrokové sazby (ujednání „o minimálním úroku“) – Smlouva o novaci – Vzdání se práva podat žalobu proti smluvním ujednáním – Neexistence závazné povahy – Směrnice 2005/29/CE – Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům – Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1“) . . .	9
2021/C 228/12	Věc C-841/19: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 41 de Madrid – Španělsko) – JL v. Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 2006/54/ES – Článek 2 odst. 1 a článek 4 – Stejná odměna pro muže a pro ženy – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou – Ustanovení 4 – Zaměstnanci na částečný úvazek, především ženského pohlaví – Vnitrostátní instituce zajišťující dotčeným zaměstnancům úhradu pohledávek nesplacených jejich zaměstnavateli v platební neschopnosti – Maximální mez úhrady těchto pohledávek – Výše maximální meze snížená pro zaměstnance na částečný úvazek podle vztahu mezi pracovní dobou těchto zaměstnanců a pracovní dobou zaměstnanců na plný úvazek – Zásada „poměrným dílem“)	10
2021/C 228/13	Věc C-507/20: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pécsi Törvényszék – Maďarsko) – FGSZ Földgázszállító Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 90 – Snížení základu daně – Skutečnost, že cena nebo její část nebyla zaplacená – Pohledávka, která se stala s konečnou platností nedobytnou – Lhůta, v níž je třeba podat žádost o ex post snížení základu DPH – Počátek běhu lhůty“)	11
2021/C 228/14	Věc C-523/20: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Győri Törvényszék – Maďarsko) – Koppány 2007 Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Sociální zabezpečení – Nařízení (EU) č. 1231/2010 – Použitelné právní předpisy – Potvrzení A 1 – Článek 1 – Rozšíření použití potvrzení A1 na státní příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají na území členského státu – Oprávněný pobyt – Pojem“)	11
2021/C 228/15	Věc C-592/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 11. listopadu 2020 – NT, RV, BS, ER v. British Airways plc	12
2021/C 228/16	Věc C-681/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2020 společností smart things solutions GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. října 2020 ve věci T-48/19, smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)	12
2021/C 228/17	Věc C-41/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. ledna 2021 Allergan Holdings France proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 18. listopadu 2020 ve věci T-664/19, Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)	13
2021/C 228/18	Asunto C-50/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 29. ledna 2021 – Prestige and Limousine, S.L. v. Área Metropolitana de Barcelona	13
2021/C 228/19	Věc C-54/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajową Izbą Odwoławczą (Polsko) dne 29. ledna 2021 – Konsorcium: ANTEA POLSKA S.A., „Pectore-Eco“ sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy v. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie . . .	14
2021/C 228/20	Věc C-63/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2021 Laure Camerin proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2020 ve věci T-367/19, Camerin v. Komise	16

2021/C 228/21	Věc C-90/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2021 Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-247/19, Thunus a další v. EIB	16
2021/C 228/22	Věc C-91/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2021 Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-318/19, Thunus a další v. EIB	17
2021/C 228/23	Věc C-111/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 25. února 2021 – BT v. Laudamotion GmbH	18
2021/C 228/24	Věc C-146/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 3. března 2021 – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice v. VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații 1	19
2021/C 228/25	Věc C-159/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 11. března 2021 GM v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság a další	19
2021/C 228/26	Věc C-168/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 16. března 2021 – Procureur général près la cour d'appel d'Angers v. KL	20
2021/C 228/27	Věc C-172/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 19. března 2021 – EF v. Deutsche Lufthansa AG	21
2021/C 228/28	Věc C-183/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 23. března 2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG v. Globus Holding GmbH & Co. KG	21
2021/C 228/29	Věc C-187/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 25. března 2021 – FAWKES Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	22
2021/C 228/30	Věc C-188/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 25. března 2021 – Megatherm-Csillaghegy Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2021/C 228/31	Věc C-189/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 26. března 2021 – R. en R. v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	23
2021/C 228/32	Věc C-194/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 29. března 2021 – Staatssecretaris van Financiën, další účastník řízení: X	24
2021/C 228/33	Věc C-195/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 26. března 2021 – LB v. Smetna palata na Republika Bulgaria	24
2021/C 228/34	Věc C-203/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okražen sad Burgas (Bulharsko) dne 31. března 2021 – trestní řízení proti DELTA STROJ 2003 EOOD	25
2021/C 228/35	Věc C-246/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. dubna 2021 Evropským parlamentem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 3. února 2021 ve věci T-17/19, Evropský parlament v. Giulia Moi	26
2021/C 228/36	Věc C-469/19: Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 4. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Řízení zahájené společností All in One Star Ltd	27
2021/C 228/37	Věc C-606/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Düsseldorf – Německo) – EZ v. Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal	27

Tribunál

2021/C 228/38	Věc T-504/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. dubna 2021 – Crédit lyonnais v. ECB („Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Částečné odmítnutí ECB povolit vyloučení expozic splňujících určité podmínky – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Nepřezkoumání všech relevantních prvků projednávaného případu – Překážka věci rozsouzené – Článek 266 SFEU“)	28
2021/C 228/39	Věc T-415/19: Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2021 – Laroni v. Parlament („Institucionální právo – Jednotný status poslance Evropského parlamentu – Poslanci Evropského parlamentu zvolení v italských okrscích – Přijetí rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (úřad předsednictví Poslanecké sněmovny, Itálie) č. 14/2018 o důchodech – Změna výše důchodů italských národních poslanců – Odpovídající změna výše důchodů některých bývalých poslanců Evropského parlamentu zvolených v Itálii provedená Evropským parlamentem – Úmrtí žalobce – Nepokračování v řízení právními nástupci – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	29
2021/C 228/40	Věc T-496/20: Usnesení Tribunálu ze dne 8. dubna 2021 – CRII-GEN a další v. Komise („Žaloba na neplatnost – Přípravky na ochranu rostlin – Účinná látka glyfosát – Žádost o přezkum za účelem zrušení nebo změny schválení – Článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009 – Zamítnutí – Akt, který nelze napadnout žalobou“)	29
2021/C 228/41	Věc T-157/21: Žaloba podaná dne 22. března 2021 – RG v. Rada	30
2021/C 228/42	Věc T-171/21: Žaloba podaná dne 29. března 2021 – Ubisoft Entertainment v. EUIPO – Huawei Technologies (FOR HONOR)	31
2021/C 228/43	Věc T-172/21: Žaloba podaná dne 31. března 2021 – Valve v. Komise	32
2021/C 228/44	Věc T-207/21: Žaloba podaná dne 16. dubna 2021 – Polynt v. ECHA	32
2021/C 228/45	Věc T-208/21: Žaloba podaná dne 16. dubna 2021 – Dorit v. EUIPO – Erwin Suter (DORIT)	33
2021/C 228/46	Věc T-210/21: Žaloba podaná dne 19. dubna 2021 – Vintae Luxury Wine Specialists v. EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)	34
2021/C 228/47	Věc T-213/21: Žaloba podaná dne 16. dubna 2021 – Mlékárna Hlinsko v. Komise	35
2021/C 228/48	Věc T-217/21: Žaloba podaná dne 20. dubna 2021 – SB v. eu-LISA	36
2021/C 228/49	Věc T-219/21: Žaloba podaná dne 23. dubna 2021 – Agora Invest v. EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSIA)	37
2021/C 228/50	Věc T-221/21: Žaloba podaná dne 25. dubna 2021 – Itálie v. Komise	38
2021/C 228/51	Věc T-222/21: Žaloba podaná dne 26. dubna 2021 – Shopify v. EUIPO – Rossi a další (Shoppi)	39
2021/C 228/52	Věc T-224/21: Žaloba podaná dne 27. dubna 2021 – PepsiCo v. EUIPO (Smartfood)	40
2021/C 228/53	Věc T-225/21: Žaloba podaná dne 27. dubna 2021 – Ryanair v. Komise	40
2021/C 228/54	Věc T-226/21: Žaloba podaná dne 27. dubna 2021 – Retail Royalty v. EUIPO – Fashion Energy (Obrázek orla)	41

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 228/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 217, 7.6.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 206, 31.5.2021

Úř. věst. C 189, 17.5.2021

Úř. věst. C 182, 10.5.2021

Úř. věst. C 180, 10.5.2021

Úř. věst. C 163, 3.5.2021

Úř. věst. C 148, 26.4.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. dubna 2021 – thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. Evropská komise

(Věc C-572/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Celní unie – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 211 odst. 6 – Povolení použít režim aktivního zušlechťovacího styku u určitých výrobků z křemíkové elektrotechnické oceli s orientovanou strukturou – Riziko nepříznivého dotčení zásadních zájmů výrobců Unie – Prověřování hospodářských podmínek – Prováděcí nařízení (EU) 2015/2447 – Článek 259 – Závěry Evropské komise k hospodářským podmínkám – Článek 263 SFEU – Akt, který nelze napadnout žalobou“)

(2021/C 228/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (zástupci: M. Günes a L. C. Heinisch, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek ve věci C 572/18 P se zamítá.
- 2) Společnosti thyssenkrupp Electrical Steel GmbH a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. dubna 2021 – Rada Evropské unie
v. Kurdistan Workers' Party (PKK), Evropská komise, Spojené království Velké Británie a Severního
Irska**

(Věc C-46/19 P) ⁽¹⁾

*(„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu –
Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků –
Společný postoj 2001/931/SZBP – Článek 1 odst. 3, 4 a 6 – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Článek 2 odst.
3 – Ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů –
Podmínky – Rozhodnutí příslušného orgánu – Přetrvávající nebezpečí zapojení do teroristických činností –
Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí o přezkumu vnitrostátního
rozhodnutí, kterým bylo odůvodněno prvotní zařazení na seznam – Povinnost uvést odůvodnění“)*

(2021/C 228/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a S. Van Overmeire, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zástupkyně: A. M. van Eik a T. M. D. Buruma, advokaten), Evropská komise (zástupci: R. Tricot, T. Ramopoulos a J. Norris, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně S. Brandon, zmocněnec, ve spolupráci s P. Nevill, barrister, poté F. Shibli a S. McCrory, zmocněnci, ve spolupráci s P. Nevill, barrister)

Vedlejší účastníci podporující navrhovatelku: Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman a J. Langer, zmocněnci).

Výrok

- 1) Body 1 až 11, 13 a 14 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. listopadu 2018, PKK v. Rada (T-316/14, EU:T:2018:788), se zrušují.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 18.3.2019.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Krajského soudu v Prešove – Slovensko) – LH v. Profi Credit Slovakia s.r.o.**

(Věc C-485/19) ⁽¹⁾

*(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2008/48/ES – Spotřebitelské úvěrové
smlouvy – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání – Platba provedená na základě protiprávního
ujednání – Bezúčelné obohacení poskytovatele úvěru – Promlčení práva na vydání plnění – Zásady
unijního práva – Zásada efektivity – Článek 10 odst. 2 směrnice 2008/48 – Informace, které mají být
uvedeny v úvěrové smlouvě – Zrušení určitých vnitrostátních požadavků na základě judikatury Soudního
dvora – Výklad dřívějšího znění vnitrostátní právní úpravy v souladu s touto judikaturou – Časové
účinky“)*

(2021/C 228/04)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastníci původního řízení

Žalobce: LH

Žalovaná: Profi Credit Slovakia s.r.o.

Výrok

- 1) Zásada efektivity musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že na žalobu podanou spotřebitelem za účelem vrácení bezdůvodně zaplacených částek v rámci plnění z úvěrové smlouvy na základě zneužívajících ujednání ve smyslu směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, nebo ujednání, která jsou v rozporu s požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS, se vztahuje tříletá promlčecí lhůta, která začíná běžet ode dne, kdy došlo k bezdůvodnému obohacení.
- 2) Článek 10 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 směrnice 2008/48, jak byly vyloženy v rozsudku ze dne 9. listopadu 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), jsou použitelné na úvěrovou smlouvu, která byla uzavřena před vyhlášením uvedeného rozsudku a před změnou vnitrostátní právní úpravy provedenou za účelem dosažení souladu s výkladem zvoleným v uvedeném rozsudku

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 9.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. dubna 2021 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-537/19) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2004/18/ES – Veřejné zakázky na stavební práce – Smlouva mezi veřejnoprávní entitou a soukromou společností o nájmu budovy, která dosud nebyla postavena – Článek 1 – Provedení stavby splňující potřeby upřesněné nájemníkem – Článek 16 – Vyloučení“)

(2021/C 228/05)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Haasbeek, M. Noll-Ehlers a P. Ondrůšek, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: původně M. Fruhmann, poté J. Schmoll, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 2.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – J.K. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

(Věc C-703/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 98 odst. 2 – Možnost členských států uplatňovat jednu nebo dvě snížené sazby DPH na některá dodání zboží a poskytnutí služeb – Kvalifikace obchodní činnosti jako ‚dodání zboží‘ nebo ‚poskytnutí služeb‘ – Příloha III bod 12a – Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 282/2011 – Článek 6 – Pojem ‚restaurační a cateringové služby‘ – Jídla určená k okamžité spotřebě na místě v prostorách prodávajícího nebo ve stravovací zóně – Hotová jídla s sebou určená k okamžité spotřebě“)

(2021/C 228/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: J.K.

Žalovaný: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

Za přítomnosti: Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

Výrok

Článek 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty, vykládaný ve spojení s přílohou III bodem 12a směrnice o DPH a s článkem 6 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112, musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „restaurační a cateringové služby“ patří dodání jídel s dostatečnými podpůrnými službami, které jsou určeny k tomu, aby konečnému zákazníkovi umožnily okamžitou spotřebu těchto jídel, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Pokud se konečný zákazník rozhodne, že nevyužije materiální a lidské zdroje poskytnuté osobou povinnou k dani v souvislosti se spotřebou dodaných jídel, je třeba mít za to, že dodání těchto jídel nedoprovází žádná podpůrná služba.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – WZ v. Austrian Airlines AG

(Věc C-826/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Náhrady a pomoc cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 6 – Zpožděný let – Článek 8 odst. 3 – Odklonění letu na jiné letiště obsluhující stejné město, aglomeraci nebo region – Pojem ‚zrušení‘ – Mimořádné okolnosti – Náhrady cestujícím v letecké dopravě v případě zrušení nebo významného zpoždění letu na příletu – Povinnost nést náklady na přepravu z letiště faktického příletu na cílové letiště uvedené v původní rezervaci“)

(2021/C 228/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: WZ

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Výrok

- 1) Článek 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy je let odkloněn na letiště obsluhující stejné město jako letiště uvedené v původní rezervaci, není úhrada nákladů na přepravu cestujících mezi oběma letišti, která je upravena v tomto ustanovení, podmíněna tím, že se první letiště nachází na území téhož města, aglomerace nebo regionu jako druhé letiště.
- 2) Článek 5 odst. 1 písm. c), čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 3 nařízení č. 261/2004 musí být vykládány v tom smyslu, že v důsledku odkloněného letu, který přistane na jiném letišti, než je letiště uvedené v původní rezervaci, které ale obsluhuje stejné město, aglomeraci nebo region, nemůže cestujícímu vzniknout nárok na náhradu škody z důvodu zrušení letu. Cestující na letu odkloněném na náhradní letiště obsluhující stejné město, aglomeraci nebo region jako letiště uvedené v původní rezervaci nicméně v zásadě má nárok na náhradu škody podle tohoto nařízení, pokud dosáhne cílového místa určení o tři nebo více hodin později, než je čas příletu původně plánovaný provozujícím leteckým dopravcem.
- 3) Články 5 a 7, jakož i čl. 8 odst. 3 nařízení č. 261/2004 musí být vykládány v tom smyslu, že při určování délky zpoždění, kterým byl postižen na příletu cestující na odkloněném letu, jenž přistál na letišti, které sice je odlišné od letiště uvedeného v původní rezervaci, ale obsluhuje stejné město, aglomeraci nebo region, je třeba zohlednit čas, kdy cestující po ukončení přepravy fakticky dorazil na letiště uvedené v původní rezervaci nebo případně na jiné nedaleké místo určení dohodnuté s provozujícím leteckým dopravcem.
- 4) Článek 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že aby se provozující letecký dopravce zprostil povinnosti poskytnout cestujícím náhradu v případě významného zpoždění letu na příletu, může se dovolávat mimořádné okolnosti, kterou nebyl dotčen uvedený zpožděný let, ale předchází let, který tento dopravce uskutečnil stejným letadlem v rámci třetí rotace tohoto letadla předcházející předmětnému letu, pod podmínkou, že existuje přímá příčinná souvislost mezi vznikem této okolnosti a významným zpožděním následujícího letu na příletu, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu zejména s ohledem na způsob, jakým dotčený provozující letecký dopravce provozuje dotčené letadlo.
- 5) Článek 8 odst. 3 nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že provozující letecký dopravce je v případě, kdy odkloněný let přistane na jiném letišti, než je letiště uvedené v původní rezervaci, které ale obsluhuje stejné město, aglomeraci nebo region, povinen nabídnout z vlastní iniciativy cestujícímu úhradu nákladů na přepravu na cílové letiště uvedené v původní rezervaci nebo případně na jiné nedaleké místo určení dohodnuté s uvedeným cestujícím.
- 6) Článek 8 odst. 3 nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že v důsledku toho, že provozující letecký dopravce poruší povinnost úhrady nákladů na přepravu cestujícího z letiště příletu na letiště uvedené v původní rezervaci nebo na jiné místo určení dohodnuté s cestujícím, posledně uvedenému nevzniká nárok na paušální náhradu škody podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení. Toto porušení naproti tomu uvedenému cestujícímu zakládá nárok na náhradu jím vynaložených částek, které se s ohledem na okolnosti každého konkrétního případu jeví jako nezbytné, vhodné a přiměřené k vynahrazení selhání dopravce.

(¹) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali – Malta) – Repubblika v. Il-Prim Ministru

(Věc C-896/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 2 SEU – Hodnoty Evropské unie – Právní stát – Článek 49 SEU – Přistoupení k Unii – Nesnižování úrovně ochrany unijních hodnot – Účinná soudní ochrana – Článek 19 SEU – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Rozsah působnosti – Nezávislost soudců členského státu – Postup jmenování – Pravomoc předsedy vlády – Účast výboru pro jmenování soudců“)

(2021/C 228/08)

Jednací jazyk: maltština

Předkládající soud

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Účastníci původního řízení

Žalobce: Repubblika

Žalovaný: Il-Prim Ministru

za přítomnosti: WY

Výrok

- 1) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že je použitelný ve věci, v níž je vnitrostátnímu soudu podána žaloba podle vnitrostátního práva, která směřuje k tomu, aby rozhodl o souladu vnitrostátních ustanovení upravujících postup jmenování soudců členského státu – který je státem tohoto vnitrostátního soudu – s unijním právem. Pro účely výkladu tohoto ustanovení musí být řádně zohledněn článek 47 Listiny základních práv Evropské unie.
- 2) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním ustanovením, která svěřují předsedovi vlády daného členského státu rozhodující pravomoc v postupu jmenování soudců, přičemž zároveň stanoví, že se tohoto postupu účastní nezávislý orgán pověřený zejména hodnocením uchazečů o místo soudce a předkládáním doporučení předsedovi vlády.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – ZM, jako insolvenční správce společnosti Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH v. E. A. Frerichs

(Věc C-73/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Úpadkové řízení – Článek 4 – Právo rozhodné pro úpadkové řízení – Právo členského státu, na jehož území bylo řízení zahájeno – Článek 13 – Akty poškozující všechny věřitele – Výjimka – Podmínky – Úkon podléhající právu jiného členského státu než státu zahájení řízení – Nenapadnutelný akt na základě tohoto zákona – Nařízení (ES) č. 593/2008 – Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy – Článek 12 odst. 1 písm. b) – Působnost práva rozhodného pro smlouvu – Plnění závazků vyplývajících ze smlouvy – Platba provedená na základě smlouvy podléhající právu jiného členského státu než státu zahájení řízení – Plnění prostřednictvím třetí osoby – Žaloba na vrácení této platby v rámci úpadkového řízení – Právo rozhodné pro uvedenou platbu“)

(2021/C 228/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZM, jako insolvenční správce společnosti Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH

Žalovaný: E. A. Frerichs

Výrok

Článek 13 nařízení Rady (EU) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení a čl. 12 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy („Řím I“) musí být vykládány v tom smyslu, že právo rozhodné pro smlouvu na základě posledně uvedeného nařízení upravuje rovněž platbu uskutečněnou třetí osobou při plnění smluvního platebního závazku jedné ze smluvních stran, pokud byla v rámci úpadkového řízení tato platba napadena jako úkon poškozující všechny věřitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas – Litva) – „Lifosa“ UAB v. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Věc C-75/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Celní kodex Společenství – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 29 odst. 1 – Článek 32 odst. 1 písm. e) bod i) – Celní kodex Unie – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 70 odst. 1 – Článek 71 odst. 1 písm. e) bod i) – Určení celní hodnoty – Hodnota transakce – Úprava – Cena včetně dodávky na hranici“)

(2021/C 228/10)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Lifosa“ UAB

Žalovaný: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

za přítomnosti: Kauno teritorinė muitinė, „Transchema“ UAB

Výrok

Článek 29 odst. 1 a čl. 32 odst. 1 písm. e) bod i) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, jakož i čl. 70 odst. 1 a čl. 71 odst. 1 písm. e) bod i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, musí být vykládány v tom smyslu, že pro účely určení celní hodnoty dováženého zboží není třeba k hodnotě transakce tohoto zboží připočíst náklady, které skutečně nesl výrobce za dopravu tohoto zboží do místa jeho vstupu na celní území Evropské unie, pokud podle dohodnutých dodacích podmínek má povinnost hradit tyto náklady výrobce, a to i případně, že uvedené náklady převyšují cenu, kterou dovozce skutečně zaplatil, jestliže tato cena odpovídá skutečné hodnotě zboží, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 137, 27.4.2020.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Zaragoza – Španělsko) – Ibercaja Banco, SA v. TJ, UK

(Věc C-13/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a čl. 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Smlouva o hypotečním úvěru – Zneužívající ujednání – Ujednání o omezení pohyblivosti úrokové sazby (ujednání „o minimálním úroku“) – Smlouva o novaci – Vzdání se práva podat žalobu proti smluvním ujednáním – Neexistence závazné povahy – Směrnice 2005/29/CE – Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům – Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1“)

(2021/C 228/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Zaragoza

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ibercaja Banco, SA

Žalovaný: TJ, UK

Výrok

1) Článek 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby ujednání ve smlouvě uzavřené poskytovatelem se spotřebitelem, jehož zneužívající povaha může být konstatována v soudním rozhodnutí, mohlo být předmětem smlouvy o novaci uzavřené mezi tímto prodávajícím nebo poskytovatelem a tímto spotřebitelem, kterou se spotřebitel vzdává účinků, které by mělo určení toho, že toto ujednání má zneužívající povahu, za podmínky, že toto vzdání se práv vyplývá z jeho svobodného a vědomého souhlasu, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu. Naproti tomu ujednání, kterým se tentýž spotřebitel vzdává, pokud jde o budoucí spory, práva podat žaloby založené na právech, které má podle směrnice 93/13, uvedeného spotřebitele nezavazuje.

- 2) Článek 3 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání smlouvy o hypotečním úvěru uzavřené mezi poskytovatelem a spotřebitelem, jehož cílem je změna potenciálně zneužívajícího ujednání dřívější smlouvy uzavřené mezi nimi nebo které stanoví, že se tento spotřebitel vzdává práva podat jakoukoli žalobu proti tomuto poskytovateli, lze považovat za ujednání, které nebylo sjednáno individuálně, jelikož tento spotřebitel nemohl ovlivnit obsah nového ujednání, což přísluší prověřit předkládajícímu soudu.
- 3) Články 3 až 5 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že požadavek transparentnosti, který musí splnit poskytovatel podle těchto ustanovení, znamená, že při uzavírání smlouvy o novaci, která jednak má za cíl změnu potenciálně zneužívajícího ujednání dříve uzavřené smlouvy a jednak stanoví, že se spotřebitel vzdává práva podat jakoukoli žalobu proti poskytovateli, musí být tento spotřebitel schopen pochopit všechny rozhodující právní a ekonomické důsledky, které pro něj vyplývají z uzavření této smlouvy o novaci.
- 4) Desátá a třináctá otázka položená Audiencia Provincial de Zaragoza (oblastní soud v Zaragoze, Španělsko) jsou zjevně nepřipustné.

(¹) Úř. věst. C 148, 29.4.2019.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid – Španělsko) – JL v. Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Věc C-841/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 2006/54/ES – Článek 2 odst. 1 a článek 4 – Stejná odměna pro muže a pro ženy – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou – Ustanovení 4 – Zaměstnanci na částečný úvazek, především ženského pohlaví – Vnitrostátní instituce zajišťující dotčeným zaměstnancům úhradu pohledávek nesplacených jejich zaměstnavateli v platební neschopnosti – Maximální mez úhrady těchto pohledávek – Výše maximální meze snížená pro zaměstnance na částečný úvazek podle vztahu mezi pracovní dobou těchto zaměstnanců a pracovní dobou zaměstnanců na plný úvazek – Zásada „poměrným dílem““)

(2021/C 228/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: JL

Žalovaný: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Výrok

Článek 2 odst. 1 a článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která pokud jde o úhradu, příslušnou vnitrostátní institucí, mezd a odstupného nevyplacených zaměstnancům z důvodu platební neschopnosti jejich zaměstnavatele, stanoví horní mez pro tuto úhradu pro zaměstnance na plný úvazek, která je, pokud jde o zaměstnance na částečný úvazek, snížena poměrně k době odpracované těmito zaměstnanci ve vztahu k době odpracované zaměstnanci na plný úvazek.

(¹) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pécsi Törvényszék – Maďarsko) – FGSZ Földgázszállító Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-507/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 90 – Snížení základu daně – Skutečnost, že cena nebo její část nebyla zaplacená – Pohledávka, která se stala s konečnou platností nedobytnou – Lhůta, v níž je třeba podat žádost o ex post snížení základu DPH – Počátek běhu lhůty“)

(2021/C 228/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pécsi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Článek 90 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve spojení se zásadami daňové neutrality a efektivity musí být vykládán v tom smyslu, že pokud členský stát stanoví lhůtu, po jejímž uplynutí osoba povinná k dani, která disponuje pohledávkou, která se stala s konečnou platností nedobytnou, již nemůže uplatnit svůj nárok na snížení základu daně, musí tato lhůta začít běžet nikoli okamžikem původně stanovené splatnosti, ale okamžikem, kdy se pohledávka stala s konečnou platností nedobytnou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 3. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Győri Törvényszék – Maďarsko) – Koppány 2007 Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal

(Věc C-523/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Sociální zabezpečení – Nařízení (EU) č. 1231/2010 – Použitelné právní předpisy – Potvrzení A 1 – Článek 1 – Rozšíření použití potvrzení A1 na státní příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají na území členského státu – Oprávněný pobyt – Pojem“)

(2021/C 228/14)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Győri Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Koppány 2007 Kft.

Žalovaný: Vas Megyei Kormányhivatal

Výrok

Článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti, musí být vykládán v tom smyslu, že státní příslušníci třetích zemí, kteří pobývají dočasně v členském státě na základě povolení k pobytu, disponují prohlášením o místě ubytování potvrzeným cizineckou policií a pracují pro zaměstnavatele usazeného v tomto členském státě v různých členských státech, se mohou za účelem určení právních předpisů sociálního zabezpečení, kterým podléhají, dovolávat koordinačních pravidel stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004, pokud oprávněně pobývají a pracují na území členských států.

(¹) Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 11. listopadu 2020 – NT, RV, BS, ER v. British Airways plc

(Věc C-592/20)

(2021/C 228/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: NT, RV, BS, ER

Žalovaná: British Airways plc

Soudní dvůr (devátý senát) usnesením ze dne 22. dubna 2021 rozhodl, že čl. 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (¹), musí být vykládány v tom smyslu, že cestující, který v rámci jednotně zarezervovaného navazujícího letu složeného ze dvou úseků dosáhne cílového místa určení se zpožděním v délce nejméně tří hodin, které bylo způsobeno zrušením druhého letu, který měl být uskutečněn jiným leteckým dopravcem, než je letecký dopravce, s nímž tento cestující uzavřel přepravní smlouvu, může podat žalobu na náhradu škody podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení proti tomuto leteckému dopravci a požadovat od něj poskytnutí náhrady stanovené v tomto ustanovení, která bude určena na základě celkové vzdálenosti navazujícího letu od místa odletu první části letu do místa příletu druhé části letu.

(¹) Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2020 společností smart things solutions GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. října 2020 ve věci T-48/19, smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:things)

(Věc C-681/20 P)

(2021/C 228/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: smart things solutions GmbH (zástupce: R. Dissmann, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Samsung Electronics GmbH

Usnesením ze dne 24. března 2021 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) neuznal kasační opravný prostředek za přijatelný a rozhodl, že společnost smart things solutions GmbH ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. ledna 2021 Allergan Holdings France proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 18. listopadu 2020 ve věci T-664/19, Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)

(Věc C-41/21 P)

(2021/C 228/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Allergan Holdings France (zástupci: T. de Haan, avocat, a J. Day, Solicitor)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Dermavita Co. Ltd

Usnesením ze dne 29. dubna 2021 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a Allergan Holdings France ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španělsko) dne 29. ledna 2021 – Prestige and Limousine, S.L. v. Área Metropolitana de Barcelona

(Asunto C-50/21)

(2021/C 228/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Prestige and Limousine, S.L.

Žalovaná: Área Metropolitana de Barcelona

Předběžné otázky

1. Brání články 49 a 107 odst. 1 SFEU vnitrostátním úpravám ve formě zákona a nařízení, které bez opodstatněného důvodu omezují povolení pro provozování VTC ⁽¹⁾ na jedno povolení na každých 30 licencí pro taxislužbu nebo méně?
2. Brání články 49 a 107 odst. 1 SFEU vnitrostátnímu pravidlu, které bez opodstatněného důvodu zavádí druhé povolení a dodatečné požadavky pro vozidla, která mají být využívána k poskytování služeb pronájmu s řidičem na území města?

⁽¹⁾ Pronájem vozidel s řidičem.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajową Izbą Odwoławczą (Polsko) dne 29. ledna 2021 – Konsorcium: ANTEA POLSKA S.A., „Pectore-Eco“ sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy v. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

(Věc C-54/21)

(2021/C 228/19)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Krajowa Izba Odwoławcza

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Konsorcium: ANTEA POLSKA S.A., „Pectore-Eco“ sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy

Odpůrce: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, jakož i zásada transparentnosti vyjádřené v čl. 18 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2004/18“) tomu, aby byly čl. 21 odst. 1 směrnice 2014/24 a čl. 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním⁽²⁾ (dále jen „směrnice 2016/943“), a zvláště v nich obsažená slovní spojení „jako celek nebo v přesném uspořádání a souhrnu jejich částí [nejsou] obecně známy nebo běžně dostupné“ a „tím, že jsou tajné, mají komerční hodnotu“ spolu s uvedením, že „veřejný zadavatel [nezveřejňuje] informace [označené hospodářskými subjekty] za důvěrné“, vykládány v tom smyslu, že hospodářský subjekt může vyhradit jako obchodní tajemství libovolnou informaci, z toho důvodu, že ji nechce zpřístupnit konkurenčním hospodářským subjektům?
- 2) Brání zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, jakož i zásada transparentnosti vyjádřené v čl. 18 odst. 1 směrnice 2014/24 tomu, aby byly čl. 21 odst. 1 směrnice 2014/24 a čl. 2 bod 1 směrnice 2016/943 vykládány v tom smyslu, že hospodářské subjekty ucházející se o veřejnou zakázku mohou vyhradit doklady uvedené v čl. 59 a 60 směrnice 2014/24 a v její příloze XII zcela nebo zčásti jako obchodní tajemství, a to zejména pokud se jedná o seznam získaných zkušeností, reference, seznam osob navržených pro realizaci zakázky a jejich odborné kvalifikace, názvy a způsobilost subjektů, na jejichž způsobilost se odvolávají, nebo subdodavatelů, jsou-li tyto doklady vyžadovány pro účely prokázání splnění podmínek účasti v zadávacím řízení nebo pro účely hodnocení podle kritérií hodnocení nabídek nebo posouzení souladu nabídky s jinými požadavky veřejného zadavatele obsaženými v dokumentaci zadávacího řízení (v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo zadávací dokumentaci)?
- 3) Brání zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, jakož i zásada transparentnosti vyjádřené v čl. 18 odst. 1 ve spojení s čl. 58 odst. 1, čl. 63 odst. 1 a čl. 67 odst. 2 písm. b) směrnice 2014/24 tomu, aby veřejný zadavatel zároveň přijal prohlášení hospodářského subjektu, podle kterého má k dispozici lidské zdroje požadované veřejným zadavatelem nebo avizované samostatně, subjekty na jejichž zdroje spoléhá nebo subdodavatele, což v souladu s předpisy musí prokázat veřejnému zadavateli, a současně i prohlášení, že již samotné zveřejnění údajů týkajících se těchto osob nebo subjektů (příjmení, názvy, zkušenosti, kvalifikace) konkurenčním hospodářským subjektům může způsobit jejich „přetažení“ těmito hospodářskými subjekty, a proto je nezbytné na tyto informace vztáhnout obchodní tajemství? Dále v souvislosti s výše uvedeným, je možné takto nepevnou vazbu mezi hospodářským subjektem a těmito osobami a subjekty považovat za důkaz, že hospodářský subjekt má tyto zdroje k dispozici, a zejména udělit hospodářskému subjektu dodatečné body v rámci kritérií hodnocení nabídek?

- 4) Brání zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, jakož i zásada transparentnosti vyjádřené v čl. 18 odst. 1 směrnice 2014/24 tomu, aby byly čl. 21 odst. 1 směrnice 2014/24 a čl. 2 bod 1 směrnice 2016/943 vykládány v tom smyslu, že hospodářské subjekty ucházející se o veřejnou zakázku mohou vyhradit jako obchodní tajemství doklady vyžadované za účelem posouzení souladu nabídky s požadavky veřejného zadavatele obsaženými v zadávací dokumentaci (včetně popisu předmětu zakázky) nebo za účelem hodnocení nabídky podle kritérií hodnocení nabídek, zejména pokud tyto doklady sledují splnění požadavků veřejného zadavatele obsažených v zadávací dokumentaci, v právních předpisech nebo v jiných předpisech všeobecně dostupných nebo dostupných dotčeným stranám, a to zejména pokud takové hodnocení neprobíhá podle objektivně srovnatelných schémat, matematicky a fyzicky měřitelných a srovnatelných ukazatelů, nýbrž podle individuálního hodnocení veřejným zadavatelem? Dále v souvislosti s výše uvedeným mohou být čl. 21 odst. 1 směrnice 2014/24 a čl. 2 bod 1 směrnice 2016/943 vykládány v tom smyslu, že za obchodní tajemství daného hospodářského subjektu je možné považovat prohlášení podané tímto subjektem v rámci nabídky o provedení daného předmětu zakázky podle požadavků veřejného zadavatele obsažených v zadávací dokumentaci, kontrolovaných a hodnocených veřejným zadavatelem z hlediska souladu s těmito požadavky, i když právě hospodářskému subjektu náleží volba metod směřujících k dosažení výsledku (předmětu zakázky) požadovaného veřejným zadavatelem?
- 5) Brání zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, jakož i zásada transparentnosti vyjádřené v čl. 18 odst. 1 směrnice 2014/24 ve spojení s čl. 67 odst. 4 této směrnice, jenž stanoví, že kritéria pro zadání veřejné zakázky nesmějí ponechávat veřejnému zadavateli neomezenou volnost výběru, musí zajistit možnost účinné hospodářské soutěže a být doplněna specifikacemi, které umožňují účinné ověření informací poskytovaných uchazeči, aby bylo možno posoudit, jakou měrou nabídky splňují kritéria pro zadání, tomu, aby veřejný zadavatel určil dané kritérium hodnocení nabídek, zejména kritérium posuzované podle individuálního hodnocení veřejného zadavatele, i když již v okamžiku určení tohoto kritéria je zřejmé, že hospodářské subjekty část nabídky, na níž se vztahuje toto kritérium, zahrnou pod obchodní tajemství, čemuž veřejný zadavatel neodporuje, takže konkurenční hospodářské subjekty, které nemohou ověřit nabídky svých konkurentů a srovnat je s vlastními nabídkami, mohou získat dojem úplné libovůle při posuzování a hodnocení nabídek veřejným zadavatelem?
- 6) Musí být zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace hospodářských subjektů, jakož i zásada transparentnosti vyjádřené v čl. 18 odst. 1 směrnice 2014/24 ve spojení s čl. 67 odst. 4 této směrnice, jenž stanoví, že kritéria pro zadání veřejné zakázky nesmějí ponechávat veřejnému zadavateli neomezenou volnost výběru, musí zajistit možnost účinné hospodářské soutěže a být doplněna specifikacemi, které umožňují účinné ověření informací poskytovaných uchazeči, aby bylo možno posoudit, jakou měrou nabídky splňují kritéria pro zadání, vykládány v tom smyslu, že veřejný zadavatel může určit takové kritérium hodnocení nabídek, jakým je v tomto řízení „koncepce zpracování“ a „popis způsobu realizace veřejné zakázky“?
- 7) Musí být čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2007/66“), jenž stanoví členským státům povinnost zajistit možnost účinného přezkumu rozhodnutí veřejných zadavatelů a dostupnost přezkumného řízení pro každou osobu, která má nebo měla zájem na získání určité zakázky a které v důsledku domnělého protiprávního jednání vznikla nebo hrozí škoda, vykládán v tom smyslu, že konstatování ze strany rozhodujícího orgánu, podle kterého doklady vyhrazené hospodářskými subjekty v daném řízení nepředstavují obchodní tajemství, což vede k povinnosti veřejného zadavatele tyto doklady zveřejnit a zpřístupnit konkurenčním hospodářským subjektům – pokud takový účinek nevyplývá přímo z právních předpisů – vede k povinnosti rozhodujícího orgánu vydat rozhodnutí umožňující hospodářskému subjektu opětovné podání návrhu na přezkum – v rozsahu vyplývajícím z obsahu těchto dokladů, jenž dříve neznal a z toho důvodu nemohl účinně využít opravný prostředek – ve vztahu k činnosti, jejíž přezkum by nebylo možné navrhnout s ohledem na uplynutí lhůty k tomu určené, například ke zneplatnění posouzení a hodnocení nabídek, jichž se týkají předmětné doklady vyhrazené jako obchodní tajemství?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 94, s. 65.

⁽²⁾ Úř. věst. 2016, L 157, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. 2007, L 335, s. 31.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2021 Laure Camerin proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2020 ve věci T-367/19, Camerin v. Komise

(Věc C-63/21 P)

(2021/C 228/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Laure Camerin (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

- zrušit usnesení Tribunálu vydané dne 24. listopadu 2020 ve věci T-367/19;
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek zní na zrušení napadeného usnesení v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl o nevydání rozhodnutí ve věci samé a o nepřipustnosti žaloby, která zněla na částečné zrušení rozhodnutí PMO ze dne 17. dubna 2019, jakož i na náhradu morální újmy utrpěné v důsledku toho, že se PMO dopustil nesrovnalostí znemožňujících navrhovatelce žít důstojně.

Navrhovatelka v kasačním opravném prostředku zpochybňuje zejména body 50 až 52 a 54 napadeného usnesení, body 57 až 62 a 67, jakož i body 73 až 74.

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje jediný důvod kasačního opravného prostředku, jenž vychází ze zkrácení skutkových okolností a ze zjevně nesprávných posouzení, která měla za následek právně nesprávné odůvodnění.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2021 Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-247/19, Thunus a další v. EIB

(Věc C-90/21 P)

(2021/C 228/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelé“) navrhuji, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 2. prosince 2020 ve věci T-247/19;

- v důsledku toho vyhověl návrhovým žádáním navrhovatelů uplatňovaným v prvním stupni, a tedy
- zrušil rozhodnutí obsažené ve výplatních páskách žalobců za únor 2018, rozhodnutí, které na rok 2018 stanoví roční úpravu základního platu pouze ve výši 0,7 %, a proto i zrušení obdobných rozhodnutí obsažených v navazujících výplatních páskách;
- uložil žalované povinnost nahradit majetkovou újmu i) zbývající část platu, která odpovídá uplatnění roční úpravy platů za rok 2018, tj. zvýšení o 1,4 % za období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018; (ii) zbývající část platu, která odpovídá důsledkům uplatnění roční úpravy platu ve výši 0,7 % za rok 2018 ve vztahu k částkám platů, které budou vypláceny od ledna 2018; (iii) úroky z prodlení ze splatných zbývajících částí platu až do úplného zaplacení dlužných částek, přičemž sazba úroků z prodlení, která se má uplatnit, musí být vypočtena na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace v dotčeném období, navýšené o tři procentní body;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Porušení práva na konzultaci s kolegiem – Zkreslení skutečností ve spise
- 2) Porušení povinnosti uvést odůvodnění – Zkreslení skutečností ve spise – Porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění
- 3) Porušení náležité péče a zásady proporcionality

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2021 Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2020 ve věci T-318/19, Thunus a další v. EIB

(Věc C-91/21 P)

(2021/C 228/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelé“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 2. prosince 2020 ve věci T-318/19;
- v důsledku toho vyhověl návrhovým žádáním navrhovatelů uplatňovaným v prvním stupni, a tedy
 - prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou, včetně námitky nepřipustnosti, která je v něm uvedena;
 - V důsledku toho:
- zrušil rozhodnutí obsažené ve výplatních páskách žalobců za únor 2019, rozhodnutí, které na rok 2019 stanoví roční úpravu základního platu pouze ve výši 0,8 %, a proto i zrušení obdobných rozhodnutí obsažených v navazujících výplatních páskách;

- uložil žalované povinnost nahradit majetkovou újmu i) zbývající část platu, která odpovídá uplatnění roční úpravy platů za rok 2019, tj. zvýšení o 1,2 % za období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019; (ii) zbývající část platu, která odpovídá důsledkům uplatnění roční úpravy platu ve výši 0,8 % za rok 2018 ve vztahu k částkám platů, které budou vypláceny od ledna 2019; (iii) úroky z prodlení ze splatných zbývajících částí platu až do úplného zaplacení dlužných částek, přičemž sazba úroků z prodlení, která se má uplatnit, musí být vypočtena na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace v dotčeném období, navýšené o tři procentní body;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Porušení pravidel týkajících se pravomoci autora aktu – Porušení článku 18 jednacího řádu – Zkreslení skutečností ve spise – Nesplnění povinnosti soudu uvést odůvodnění
- 2) Porušení práva na konzultaci s kolegiem – Zkreslení skutečností ve spise
- 3) Nesplnění povinnosti uvést odůvodnění – Zkreslení skutečností ve spise – Nesplnění povinnosti soudu uvést odůvodnění
- 4) Porušení náležité péče a zásady proporcionality

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 25. února 2021 – BT v. Laudamotion GmbH

(Věc C-111/21)

(2021/C 228/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BT

Žalovaná: Laudamotion GmbH

Předběžné otázky

1. Je psychické strádání cestujícího, které bylo způsobeno následkem nehody a dosahuje závažnosti nemoci, „zraněním“ ve smyslu čl. 17 odst. 1 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, která byla uzavřena dne 28. května 1999 v Montrealu, podepsána Evropským společenstvím dne 9. prosince 1999 a schválena jeho jménem rozhodnutím Rady 2001/539/ES⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 2001?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Brání článek 29 uvedené úmluvy přiznání nároku na náhradu škody, který by existoval podle rozhodného vnitrostátního práva?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 5. dubna 2001 o uzavření Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu (Montrealská úmluva) Evropským společenstvím (Úř. věst. 2001, L 194, s. 38) (Zvl. vydání: Kapitola 07 Svazek 005 s. 491).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 3. března 2021 – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice v. VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații 1

(Věc C-146/21)

(2021/C 228/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Odpůrci: VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații 1

Předběžná otázka

Brání směrnice 2006/112/ES⁽¹⁾ a zásada neutrality za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, vnitrostátní právní úpravě nebo daňové praxi, podle nichž se na subjekt, který byl předmětem kontroly a byl registrován pro účely DPH po této kontrole, neuplatní mechanismus přenesení daňové povinnosti (zjednodušující opatření) – imperativně stanovený pro prodej dřeva na pni – z důvodu, že subjekt, který byl předmětem kontroly, nepožádal před uskutečněním transakcí nebo ke dni překročení maximální prahové hodnoty o registraci pro účely DPH a nebyl pro účely DPH registrován?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 11. března 2021 GM v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság a další

(Věc C-159/21)

(2021/C 228/25)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: GM

Žalovaní: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 1 písm. d) a odst. 2, čl. 23 odst. 1 písm. b) a čl. 45 odst. 1 a 3 až 5 procedurální směrnice⁽¹⁾ ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vykládány v tom smyslu, že stanoví, že v případě uplatnění výjimky související s důvodem bezpečnosti státu podle čl. 23 odst. 1 této směrnice má orgán členského státu, který přijal ve věci mezinárodní ochrany rozhodnutí o zamítnutí nebo odnětí statusu založené na důvodu bezpečnosti státu, jakož i specializovaný orgán, který určil jeho důvěrnou povahu, povinnost zajistit, aby bylo žadateli, uprchlíkovi nebo cizinci požívajícímu doplňkové ochrany, případně jejich právnímu zástupci, zaručeno za všech okolností právo na přístup alespoň k podstatě důvěrných nebo utajovaných informací, z nichž vychází rozhodnutí založené na výše uvedeném důvodu, jakož i právo použít tyto informace či údaje v rozhodovacím řízení, když podle tvrzení odpovědného orgánu by takové sdělení bylo v rozporu s důvodem bezpečnosti státu?

- 2) V případě kladné odpovědi, co přesně se rozumí pojmem „podstata“ důvěrných důvodů, na nichž je toto rozhodnutí založeno, při uplatnění čl. 23 odst. 1 písm. b) procedurální směrnice ve spojení s články 41 a 47 Listiny?
- 3) Musí být čl. 14 odst. 4 písm. a) a čl. 17 odst. 1 písm. d) kvalifikační směrnice^(?), jakož i čl. 45 odst. 1 písm. a) a odst. 3 a 4 a bod 49 odůvodnění procedurální směrnice vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž k odnětí nebo vyloučení statusu uprchlíka nebo cizince požívajícího doplňkové ochrany dochází na základě rozhodnutí bez odůvodnění, které je založeno výlučně na automatickém odkazu na povinné a závazné stanovisko specializovaného orgánu, které rovněž není odůvodněno a ve kterém se uvádí, že je ohrožena bezpečnost státu?
- 4) Musí být body 20 a 34 odůvodnění, článek 4, čl. 10 odst. 2 a odst. 3 písm. d) procedurální směrnice a čl. 14 [odst.] 4 písm. a) a čl. 17 [odst.] 1 písm. d) kvalifikační směrnice vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž zmíněný specializovaný orgán provádí analýzu důvodu vyloučení a přijímá meritorní rozhodnutí v řízení, které není v souladu s hmotněprávními a procesními ustanoveními procedurální směrnice a kvalifikační směrnice?
- 5) Musí být čl. 17 odst. 1 písm. b) kvalifikační směrnice vykládán v tom smyslu, že brání vyloučení, které je založeno na okolnosti nebo trestném činu, které byly známy již před vydáním rozsudku nebo konečného rozhodnutí o přiznání statusu uprchlíka, avšak nepředstavovaly důvod vyloučení v souvislosti s přiznáním statusu uprchlíka ani v souvislosti s doplňkovou ochranou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odmítání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 16. března 2021 –
Procureur général près la cour d'appel d'Angers v. KL**

(Věc C-168/21)

(2021/C 228/26)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Procureur général près la cour d'appel d'Angers (Nejvyšší státní zástupce u odvolacího soudu v Angers)

Odpůrce: KL

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 odst. 4 a čl. 4 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že podmínka oboustranné trestnosti je splněna v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy je předání požadováno pro jednání, která byla ve vystavujícím státě kvalifikována jako devastace a plenění, a spočívajících ve skutcích devastace a plenění, které mohou narušit veřejný pořádek, pokud ve vykonávajícím státě existují trestné činy krádeže s poškozením, ničení, poškození, u nichž narušení veřejného pořádku není znakem skutkové podstaty?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, mají být čl. 2 odst. 4 a čl. 4 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 vykládány v tom smyslu, že soud vykonávajícího státu může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu, pokud zjistí, že dotyčná osoba byla justičními orgány vystavujícího státu odsouzena k tomuto trestu za spáchání jediného trestného činu, jehož se dopustila různými jednáními, a že pouze část těchto jednání představuje trestný čin dle práva vykonávajícího státu? Je třeba rozlišovat podle toho, zda justiční orgány vystavujícího státu považovaly tato různá jednání za oddělitelná, či nikoli?
- 3) Ukládá čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv justičnímu orgánu vykonávajícího členského státu povinnost odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu, pokud byl vydán za účelem výkonu jediného trestu pro potrestání jediného trestného činu, avšak některé skutky, za něž byl tento trest uložen, nejsou podle práva vykonávajícího členského státu trestným činem, takže předání může být povoleno pouze pro část těchto skutků?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 19. března 2021 –
EF v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-172/21)

(2021/C 228/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EF

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

1. Jedná se v případě ceny pro korporátní zákazníky, která je zvýhodněná oproti běžné ceně (v projednávaném případě 152,00 eur místo 169,00 eur), zakládá se na rámcové dohodě uzavřené mezi leteckým dopravcem a jiným podnikem a za kterou si mohou letenku rezervovat pouze zaměstnanci dotyčného podniku, a to pro služební cesty, o sníženou cenu ve smyslu čl. 3 odst. 3 první věty nařízení (ES) č. 261/2004 (¹), která není veřejnosti přímo nebo nepřímo dostupná?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je třeba mít za to, že se v případě takové ceny pro korporátní zákazníky zároveň nejedná o program pro často cestující zákazníky nebo jiný obchodní program leteckého dopravce nebo provozovatele souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy ve smyslu čl. 3 odst. 3 druhé věty nařízení (ES) č. 261/2004?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 23. března
2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG v. Globus Holding GmbH & Co. KG**

(Věc C-183/21)

(2021/C 228/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Žalovaná: Globus Holding GmbH & Co. KG

Předběžné otázky

Je třeba unijní právo, zejména pokud jde o směrnici(e) o ochranných známkách, tedy směrnici 2008/95/ES⁽¹⁾, zejména v článku 12, příp. směrnici 2015/2436⁽²⁾, zejména v člancích 16, 17 a 19, vykládat v tom smyslu, že užitečný účinek těchto ustanovení brání takovému výkladu vnitrostátního procesního práva,

- 1) který žalobci v občanskoprávním řízení směřujícím k výmazu vnitrostátní zapsané ochranné známky z důvodu zrušení v důsledku nepoužívání ukládá břemeno tvrzení, které je nutno odlišit od důkazního břemene, a
- 2) který v rámci tohoto břemene tvrzení žalobci ukládá, aby
 - a. nepoužívání ochranné známky žalovaným v takovémto řízení náležitě doložil v rozsahu, v němž je mu to možné, a
 - b. za tímto účelem provedl vlastní průzkum na trhu, který je přiměřený žádosti o výmaz a jedinečnosti dotčené ochranné známky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 25. března 2021 – FAWKES
Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Věc C-187/21)

(2021/C 228/29)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: FAWKES Kft.

Odpůrce: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že za celní hodnotu mohou a musí být považovány pouze hodnoty uvedené v databázi vytvořené na základě celních odbavení samotného celního orgánu členského státu?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, je pro účely určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) třeba obrátit se na celní orgány jiných členských států s cílem získat celní hodnotu podobného zboží uvedeného v jejich databázích, nebo je třeba nahlížet do databáze Společenství a získat celní hodnoty, které jsou v ní uvedené?
- 3) Lze čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 2913/92 vykládat v tom smyslu, že za účelem určení celní hodnoty nelze zohlednit hodnoty transakce vztahující se k transakcím žadatele o celní odbavení, i když nebyly zpochybněny vnitrostátním celním orgánem, ani vnitrostátními orgány jiných členských států?

- 4) Musí být podmínka týkající se stejné doby nebo přibližně stejné doby stanovená v čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 2913/92 vykládána v tom smyslu, že může být omezena na období ± 45 dnů před a po celním odbavení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 302, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 25. března 2021 –
Megatherm-Csillaghegy Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Věc C-188/21)

(2021/C 228/30)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Megatherm-Csillaghegy Kft.

Odpůrce: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada neutrality daně z přidané hodnoty, jakož i bod 30 odůvodnění a články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 273 směrnice o DPH ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání § 137 odst. 3 poslední větě az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2007 o dani z přidané hodnoty) ve znění platném v době od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2017, podle níž „i v případě, že daňová správa zrušila daňové identifikační číslo osoby povinné k dani, aniž přerušila jeho platnost, osoba povinná k dani pozbude nárok na odpočet daně počínaje dnem, kdy rozhodnutí o zrušení výše uvedeného čísla nabude právní moci“, a § 137 výše uvedeného zákona ve znění platném v době od 1. ledna 2018 do 26. listopadu 2020, v němž se stanoví, že „pokud státní orgán daňové a celní správy zrušil daňové identifikační číslo osoby povinné k dani, osoba povinná k dani pozbude nárok na odpočet daně ke dni, kdy se rozhodnutí o zrušení výše uvedeného čísla stane konečným“?
- 2) Musí být článek 273 směrnice o DPH vykládán v tom smyslu, že pozbytí nároku na odpočet daně, jakožto závazný právní důsledek, jde (nepříměně) nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle, jímž je výběr daně a boj proti daňovým únikům?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 26. března 2021 – R. en R. v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Věc C-189/21)

(2021/C 228/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: R. en R.

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předběžná otázka

Je třeba vykládat povinný požadavek na hospodaření (PPH) 10 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008⁽¹⁾, který odkazuje na čl. 55 věty 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS⁽²⁾ v tom smyslu, že tento povinný požadavek se vztahuje rovněž na situaci, ve které byl používán přípravek na ochranu rostlin, který v dotčeném členském státu nebyl podle naposledy uvedeného nařízení povolen?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 549

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 309, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 29. března 2021 – Staatssecretaris van Financiën, další účastník řízení: X

(Věc C-194/21)

(2021/C 228/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Další účastník řízení: X

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 184 a 185 směrnice o DPH z roku 2006⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že osoba povinná k dani, která při pořízení zboží nebo přijetí služby neprovedla v rámci platné vnitrostátní prekluzivní lhůty v souladu se zamýšleným použitím podléhající dani odpočet daně (původní odpočet daně), má právo uplatnit tento odpočet v rámci opravy – v souvislosti s pozdějším prvním použitím tohoto zboží nebo této služby – pokud se skutečné použití v době této opravy shoduje se zamýšleným použitím?
- 2) Má na zodpovězení první otázky dopad skutečnost, že neprovedení původního odpočtu daně nesouvisí s podvodem nebo zneužitím práva a že nebylo rovněž prokázáno poškození státního rozpočtu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 26. března 2021 – LB v. Smetna palata na Republika Bulgaria

(Věc C-195/21)

(2021/C 228/33)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Lukovit

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: LB

Odpůrce: Smetna palata na Republika Bulgaria

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 58 odst. 4 směrnice 2014/24/EU ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že požadavky na odbornou způsobilost personálu hospodářského subjektu pro odbornou zakázku v oboru stavebnictví stanovené kvalifikačními kritérii mohou být přísnější než minimální požadavky na vzdělání a odbornou kvalifikaci, které stanoví zvláštní vnitrostátní zákon (čl. 163a odst. 4 ZUT), aniž od počátku představují omezení hospodářské soutěže, a konkrétněji: vyžaduje podmínka „proporcionality“ požadavků stanovených pro účast ve vztahu k předmětu zakázky a) od vnitrostátního soudu, aby provedl posouzení proporcionality na základě provedených důkazů a konkrétních parametrů zakázky, a to i v případech, kdy vnitrostátní zákon stanoví velký počet odborníků, kteří mají obecně kvalifikaci pro činnosti v rámci zakázky, nebo b) umožňuje omezit soudní přezkum pouze na kontrolu, zda jsou podmínky účasti v porovnání s podmínkami obecně stanovenými ve zvláštním vnitrostátním zákoně vymezeny příliš úzce?
2. Musí být ustanovení hlavy II „Správní opatření a sankce“ nařízení č. 2988/95 ⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že stejné porušení zákona za obštestvenite porački (zákon o zadávání veřejných zakázek), který provádí směrnicí 2014/24/EU (včetně porušení při stanovení kvalifikačních kritérií, za něž byl stěžovatel potrestán), může mít různé právní následky podle toho, zda se jedná o nezaviněné porušení nebo porušení, které bylo způsobeno úmyslně nebo z nedbalosti?
3. Je s ohledem na zásady právní jistoty a efektivity s přihlédnutím k cíli čl. 8 odst. 3 nařízení č. 2988/95 a bodům 43 a 122 odůvodnění nařízení č. 1303/13 ⁽³⁾ přípustné, aby různé vnitrostátní orgány povolané k ochraně finančních zájmů Evropské unie posuzovaly stejné skutečnosti v zadávacím řízení různě, a to konkrétně, že řídicí orgán operačního programu nezjistí žádné porušení při stanovení kvalifikačních kritérií, zatímco Účetní dvůr při následné kontrole konstatuje, aniž existují zvláštní nebo nové okolnosti, že tato kritéria omezují hospodářskou soutěž, a zadavateli z tohoto důvodu uloží správní sankci?
4. Brání zásada proporcionality takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení čl. 247 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, které stanoví, že zadavatel, který formálně porušuje zákaz čl. 2 odst. 2 tohoto zákona, bude potrestán pokutou ve výši 2 procent z ceny zakázky včetně daně z přidané hodnoty, avšak nepřevyšující 10 000 leva, aniž musí být určena závažnost porušení a jeho skutečné nebo potenciální dopady na zájmy Unie?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 01 Svazek 001 S. 340.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 320).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okražen sad Burgas (Bulharsko) dne 31. března 2021 – trestní řízení proti DELTA STROJ 2003 EOOD

(Věc C-203/21)

(2021/C 228/34)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Okražen sad Burgas

Účastnice původního trestního řízení

DELTA STROJ 2003 EOOD

Předběžné otázky

1. Musí být články 4 a 5 rámcového rozhodnutí 2005/212/SVV, jakož i článek 49 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že připouští takovou právní úpravu členského státu, podle níž může vnitrostátní soud uložit sankci v takovém řízení, jako je původní řízení, které je vedeno proti právnické osobě pro konkrétní trestný čin, jehož spáchání dosud nebylo konstatováno, protože je předmětem souběžného, dosud s konečnou platností neuzavřeného trestního řízení?
2. Musí být články 4 a 5 rámcového rozhodnutí 2005/212/SVV, jakož i článek 49 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že připouští takovou právní úpravu členského státu, podle níž může vnitrostátní soud v takovém řízení, jako je původní řízení, uložit právnické osobě sankci, jejíž výše odpovídá výnosu získanému konkrétním trestným činem, jehož spáchání dosud nebylo konstatováno, protože je předmětem souběžného, dosud s konečnou platností neuzavřeného trestního řízení?

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. dubna 2021 Evropským parlamentem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 3. února 2021 ve věci T-17/19, Evropský parlament v. Giulia Moi

(Věc C-246/21 P)

(2021/C 228/35)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr, M. Windisch, T. Lazian, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Giulia Moi

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- vydal sám konečné rozhodnutí ve sporu předloženém Tribunálu tak, že vyhoví návrhovým žádáním předloženým Evropským parlamentem v řízení v prvním stupni;
- uložil žalobkyni v prvním stupni náhradu všech nákladů řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál překročil své pravomoci a rozhodl ultra petita, jelikož do předmětu sporu zahrnul rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu, kterým se konstatuje, že došlo k obtěžování a zrušil toto rozhodnutí (body 34, 37, 38 a 76 napadeného rozsudku).
- Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál porušil právo Parlamentu na obhajobu (body 35 a 36 napadeného rozsudku).
- Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál porušil čl. 263 šestý pododstavec SFEU, jelikož ponechal bez povšimnutí lhůtu stanovenou v tomto pododstavci k podání žaloby na neplatnost a do předmětu sporu zahrnul rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu, které se mezitím stalo konečným, kterým se konstatuje, že došlo k obtěžování (body 76 a 77 napadeného rozsudku).
- Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Tribunál porušil článek 232 SFEU, jelikož nezohlednil pravomoc Parlamentu zvolit si způsob, jakým plní své úkoly, jak stanoví interní předpisy o postupu při obtěžování v případech zahrnujících poslance a jednací řád Parlamentu, zejména články 166 a 167 týkající se ukládání sankcí, použitelné v době rozhodné z hlediska skutkových okolností (body 12, 13, 63, 66, 129 a 132 napadeného rozsudku).

Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 4. března 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Řízení zahájené společností All in One Star Ltd

(Věc C-469/19) ⁽¹⁾

(2021/C 228/36)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 30.9.2019.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Düsseldorf – Německo) – EZ v. Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Věc C-606/20) ⁽¹⁾

(2021/C 228/37)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 22.2.2021.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. dubna 2021 – *Crédit lyonnais v. ECB*

(Věc T-504/19) ⁽¹⁾

(„Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Článek 4 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 – Výpočet pákového poměru – Částečné odmítnutí ECB povolit vyloučení expozic splňujících určité podmínky – Článek 429 odst. 14 nařízení (EU) č. 575/2013 – Nepřezkoumání všech relevantních prvků projednávaného případu – Překážka věci rozsouzené – Článek 266 SFEU“)

(2021/C 228/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Crédit lyonnais (Lyon, Francie) (zástupkyně: A. Champsaur a A. Delors, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: J. Poscia, R. Ugena a F. Bonnard, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, advokátem)

Předmět věci

Žádost podaná na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ECB SSM 2019 FRCAG 39 vydaného ECB dne 3. května 2019, přijatého podle čl. 4 odst. 1 písm. d) a článku 10 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), a podle čl. 429 odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, opravy Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, a Úř. věst. 2013, L 321, s. 6), v rozsahu, v němž se jím žalobkyni nepovoluje vyloučit určité expozice při výpočtu jejího pákového poměru.

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB SSM 2019 FRCAG 39, ze dne 3. května 2019, se zrušuje v rozsahu, v němž se jím Crédit Lyonnais odmítá vyloučit z výpočtu jejího pákového poměru 34 % jejích expozic vůči Caisse des dépôts et consignations.

2) ECB se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 16.9.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2021 – Laroni v. Parlament(Věc T-415/19) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Jednotný status poslance Evropského parlamentu – Poslanci Evropského parlamentu zvolení v italských okrscích – Přijetí rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (úřad předsednictví Poslanecké sněmovny, Itálie) č. 14/2018 o důchodech – Změna výše důchodů italských národních poslanců – Odpovídající změna výše důchodů některých bývalých poslanců Evropského parlamentu zvolených v Itálii provedená Evropským parlamentem – Úmrtí žalobce – Nepokračování v řízení právními nástupci – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2021/C 228/39)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Nereo Laroni (Benátky, Itálie) (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: S. Seyr a S. Alves, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení oznámení ze dne 11. dubna 2019 vyhotoveného Parlamentem a týkajícího se úpravy výše důchodů, který žalobce pobírá, v návaznosti na nabytí účinnosti dne 1. ledna 2019 rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati č. 14/2018.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 2.9.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. dubna 2021 – CRII-GEN a další v. Komise(Věc T-496/20) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Přípravky na ochranu rostlin – Účinná látka glyfosát – Žádost o přezkum za účelem zrušení nebo změny schválení – Článek 21 nařízení (ES) č. 1107/2009 – Zamítnutí – Akt, který nelze napadnout žalobou“)

(2021/C 228/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) (Paříž, Francie) a 6 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupkyně: C. Lepage, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: X. Lewis, G. Gattinara, I. Naglis a G. Koleva, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 17. června 2020, kterým byla zamítnuta žádost žalobců podaná na základě článku 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1), směřující ke zrušení nebo změně schválení účinné látky glyfosát.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) O návrhu společnosti Bayer Agriculture BV na vstup do řízení jako vedlejší účastník není již důvodné rozhodovat.
- 3) Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) a ostatním žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení, vyjma nákladů vynaložených společností Bayer Agriculture v souvislosti s návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastník.
- 4) Bayer Agriculture ponese vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastník.

(¹) Úř. věst. C 329, 5.10.2020.

Žaloba podaná dne 22. března 2021 – RG v. Rada**(Věc T-157/21)****(2021/C 228/41)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: RG (zástupce: R. Purcell, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (EU) 2020/2252, ze dne 29. prosince 2020 (¹), o podpisu jménem Unie a o prozatímním provádění Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé a Dohody mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o bezpečnostních postupech pro výměnu a ochranu utajovaných informací (²) v rozsahu, v němž se tímto rozhodnutím vůči Irsku prozatímně provádí hlava VII části třetí Dohody o obchodu a spolupráci;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobce jeden žalobní důvod vycházející z toho, že Rada neměla ke svému jednání dostatek pravomoci a porušila podstatnou formální náležitost a Smlouvy, když přijala rozhodnutí, jehož cílem bylo stanovit Irsku závazky v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva bez možnosti „opt-in“ podle Protokolu 21.

- Protokol je součástí primárního práva Unie. Odráží rovněž klíčové demokratické ustanovení v rámci irského ústavního práva;
- Znění Protokolu 21 a odpovídající ustanovení v irské Ústavě dokládají, že Irsko si v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva ponechává výlučnou pravomoc;

- Dohoda o obchodu a spolupráci je mezinárodní smlouvou ve smyslu Protokolu. Je tedy vyžadováno, aby Irsko mělo možnost opt-in, pokud pro něj mají být opatření přijata v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva závazná;
- Judikatura Soudního dvora podporuje názor, že hlava týkající se přenechání není vedlejším opatřením a jejím vlastním právním základem je prostor svobody, bezpečnosti a práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, L 444, s. 2

⁽²⁾ Úř. věst. 2020, L 444, s. 14

Žaloba podaná dne 29. března 2021 – Ubisoft Entertainment v. EUIPO – Huawei Technologies (FOR HONOR)

(Věc T-171/21)

(2021/C 228/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ubisoft Entertainment (Carentoir, Francie) (zástupce: J. Bourgeois, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie FOR HONOR – Přihláška č. 14 744 338

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. ledna 2021, ve věci R 1297/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí všechny náklady vynaložené žalobkyní v souvislosti s námitkovým řízením a řízením o odvolání, včetně poplatků za odvolání.

Dovolávané žalobní důvody

- Nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 31. března 2021 – Valve v. Komise

(Věc T-172/21)

(2021/C 228/43)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Valve Corp. (Bellevue, Washington, Spojené státy) (zástupci: L. Kjølbye, S. Völcker a G. Caldini, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zcela nebo zčásti zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. ledna 2021, které se týká řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věci AT.40413 – Focus Home, AT.40414 – Koch Media, AT.40420 – ZeniMax, AT.40422 – Bandai Namco a AT.40424 – Capcom – C(2021) 75 final), a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávných právních posouzení a nesprávných skutkových zjištění při použití čl. 101 odst. 1 SFEU v souvislosti se zjištěním dohod/jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi Valve a každým z pěti vydavatelů videoher, která plynou z toho, že Evropská komise neoprávněně rozšířila příslušnou judikaturu tak, že zahrnuje chování, které nepředstavuje „shodu“, a nesprávné posouzení dotčeného jednání.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávných právních posouzení a nesprávných skutkových zjištění při použití čl. 101 odst. 1 SFEU v souvislosti se závěrem Komise, že dohody/jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi Valve a každým z pěti vydavatelů videoher omezují hospodářskou soutěž „z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, plynoucích z toho, že Komise neposoudila novost dotčeného jednání a nesprávně posoudila relevantní právní a hospodářský kontext, tedy relevanci směrnice o autorském právu, roli společnosti Valve jakožto dvoustranné platformy a povahu dotčených výrobků a služeb (digitální videohry).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2021 – Polynt v. ECHA

(Věc T-207/21)

(2021/C 228/44)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Polynt SpA (Scazzorosciate, Itálie) (zástupci: C. Mereu, P. Sellar, a S. Abdel-Qader, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil ECHA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba znějící na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu ECHA ze dne 9. února 2021, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí ECHA, jímž bylo uloženo provedení dodatečných zkoušek pro účely posouzení látky 4-methylhexahydroftalanhydridu (věc A-015-2019) podle článku 40 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení REACH“).

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů:

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení při přezkumu legality rozhodnutí ECHA TPE-D-2114483466-38-01/F ze dne 4. září 2019 o návrhu zkoušky týkající se látky 4-methylhexahydroftalanhydridu (číslo ES 243-072-0 a číslo CAS 19438-60-9) (dále jen „4-MHHPA“);
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že přezkum návrhu zkoušky odpovídá přezkumu kontroly souladu;
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že odvolací senát nepoužil správné právní kritérium a nezvážil argumenty žalobkyně, obrátil důkazní břemeno, pokud jde o požadavky stanovené v sloupci 2 části 8.7.3. přílohy X nařízení REACH a neodpověděl na argumenty žalobkyně ve vztahu k závěrům uvedeným ve stručném dokumentu č. 75 o mezinárodním chemickém posouzení WHO (WHO Concise International Chemical Assessment Document 75);
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že odvolací senát nedodržel nebo nesprávně použil články 91 až 93 nařízení REACH.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že odvolací senát neprozkoumal argumenty žalobkyně vycházející z porušení článku 13 SFEU, článku 25 nařízení REACH, jakož i zásad dobrých životních podmínek zvířat, proporcionality a řádné správy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2021 – Dorit v. EUIPO – Erwin Suter (DORIT)

(Věc T-208/21)

(2021/C 228/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Německo) (zástupkyně: E. Strauß, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Erwin Suter AG, Maschinenfabrik Retus (Köllikon, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ve vztahu ke slovní ochranné známce DORIT – Mezinárodní zápis č. 878 792

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. února 2021, ve věci R 127/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí a vyhověl návrhu na zrušení sporné ochranné známky;
- podpůrně zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil další účastníci řízení náhradu nákladů řízení před EUIPO a případně žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2021 – Vintae Luxury Wine Specialists v. EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)

(Věc T-210/21)

(2021/C 228/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Španělsko) (zástupci: L. Broschat García a L. Polo Flores, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: R. Lopez de Heredia Viña Tondonia SA (Haro, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie LOPEZ DE HARO – přihláška č. 17 909 326

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. února 2021 ve věci R 1741/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- povolil zápis obrazové ochranné známky Evropské unie č. 17 909 326, LÓPEZ DE HARO pro třídu 33;
- uložil protistraně náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2021 – Mlékárna Hlinsko v. Komise

(Věc T-213/21)

(2021/C 228/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Česká republika) (zástupci: S. Sobolová a O. Billard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zákaz poskytování grantů uložený dopisem žalované ze dne 22. října 2020, ARES (2020) 5759350;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná přímo i nepřímo porušila základní práva žalobkyně, neboť žalobkyně neměla nikdy v průběhu vyšetřování vedoucího k přijetí napadeného opatření možnost využít svého práva být vyslechnuta.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nemá pravomoc provádět audit konkrétních grantů a rozhodovat o konkrétních žádostech o grant z evropských strukturálních a investičních fondů, neboť žalovaná je oprávněna pouze k posuzování celkového souladu řídicích a kontrolních systému zavedených členskými státy, avšak nemá žádnou pravomoc provádět podrobný audit a rozhodovat o konkrétních žádostech o granty podaných jednotlivými společnostmi.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nemá žádnou pravomoc vykládat a uplatňovat vnitrostátní právo členských států, neboť její pravomoci jsou striktně omezeny zásadou svěřených pravomocí zakotvenou v člancích 5 a 13 Smlouvy o Evropské unii, jakákoli odchylka od této zásady musí být posuzována striktně a zásada svěřených pravomocí ve spojení s ustanoveními Smlouvy jednoznačně znamená, že žalovaná nemá pravomoc uplatňovat vnitrostátní právo členského státu. Ustanovení české právní úpravy, na něž se žalovaná odvolává, každopádně nelze přezkoumávat podle nařízení č. 1303/2013 (¹), které je právním základem auditního řízení, jež vedlo k přijetí napadeného opatření.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neprokázala obsah české právní úpravy a nesprávně ji vyložila a uplatnila. Místo aby prokázala obsah české právní úpravy, jak požaduje judikatura Soudního dvora, žalovaná hrubě nesprávným způsobem vyložila českou právní úpravu, zejména § 4c zákona o střetu zájmů (²), když záměrně ignorovala judikaturu českých soudů a konečné, závazné a vykonatelné rozhodnutí českých orgánů ve věci, která byla předmětem auditního řízení vedoucího k přijetí napadeného opatření.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná rovněž nesprávně vyložila a uplatnila unijní právo, neboť dospěla k nesprávnému závěru, že došlo k porušení článku 61 finančního nařízení⁽³⁾, a pominula skutečnost, že česká pravidla střetu zájmů jsou v rozporu se základními zásadami unijního práva.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 320)

⁽²⁾ Český zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. dubna 2021 – SB v. eu-LISA

(Věc T-217/21)

(2021/C 228/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: SB (zástupce: H. Tagaras, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě,
- zrušil napadené akty,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby na neplatnost rozhodnutí Agentury Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) ze dne 3. srpna 2020 týkajícího se propuštění žalobce po uplynutí jeho zkušební doby, tento uplatňuje šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož zpráva o zkušební době zejména neuvádí jakoukoliv konkrétní zkušenost a omezuje se na abstraktní posouzení nijak nepodpřené skutečnostmi nebo odkazy na údajná pochybení žalobce při plnění úkolů. Žalobce rovněž orgánu oprávněnému k uzavírání pracovních smluv vytýká, že zprávu o zkušební době spolupodepsal, aniž by upřesnil, z jakých posouzení autorů zprávy sám vycházel.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení pravidla vyžadujícího, aby zkušební doba proběhla za „obvyklých podmínek“, jelikož žalobci je vytýkáno neuspokojivé plnění úkolů, které mu nikdy nebyly uloženy, jakož i jeho nedostatečné znalosti anglického jazyka, navzdory tomu, že žalovaná tyto znalosti před přijetím žalobce dvakrát ověřovala.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva být vyslechnut, jelikož žalobci nebylo umožněno okomentovat zápis z formálního pohovoru s hodnotitelem své zkušební doby a ke slyšení orgánem oprávněným k uzavírání pracovních smluv byl vyzván až po přijetí rozhodnutí o propuštění.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z procesních pochybení spočívajících mimo jiné v nedodržení lhůt pro vypracování uvedené zprávy, v přítomnosti nepovolané osoby u formálního hodnotícího pohovoru, v nekonzultování přímého nadřízeného žalobce a v absenci jakéhokoliv odkazu ve zprávě na uložení nových cílů žalobci během zkušební doby.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti péče a článku 84 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, jelikož žalobce byl před koncem své zkušební doby ponouknut k výrazné snaze o zlepšení, aby mohl být potvrzen na svém místě, aby mu pak následně bylo sděleno, že ke zlepšení došlo pozdě, třebaže administrativa vykazala zpoždění při zahajování jednotlivých řízení. V téže souvislosti žalobce žalované vytýká, že jeho zkušební dobu neprodloužila, což by bylo umožnilo „změřit“ jeho zlepšení, a to i s přihlédnutím k omezením souvisejícím se zdravotní krizí.
6. Šestý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady řádné správy z výše uvedených důvodů.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2021 – Agora Invest v. EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Věc T-219/21)

(2021/C 228/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agora Invest, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: A. Alejos Cutuli, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie „TRAMOSA“ – Přihláška č. 17 236 531

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu ze dne 16. února 2021 ve věci R 566/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- zamítl námitky č. B 3 029 199 vznesené proti přihlášce ochranné známky Evropské unie č. 17 236 531;
- povolil zápis ochranné známky Evropské unie č. 17 236 531 „TRAMOSA“ (s nákresem).

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2021 – Itálie v. Komise

(Věc T-221/21)

(2021/C 228/50)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, G. Rocchitta, C. Gerardis a E. Feola, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise 2021/261 ze dne 17. února 2021 v části, v níž uplatňuje k tíži Itálie finanční opravy týkající se šetření AA/2017/013 (Podpory na plochu – Všechny OP – Rozpočtový rok 2018 – 67 368 272,99 eur) a CEB/2018/057 (Rozpočtový rok 2017 a opožděné platby – všechny OP – čistá částka 74 978 660,98 eur – hrubá částka 75 696 497,283 eur);
- podpůrně zrušil totéž rozhodnutí v části, v níž uplatňuje paušální opravu ve výši 67 368 272,99 eur týkající se auditního šetření AA/2017/013 (Podpory na plochu – Všechny OP – Rozpočtový rok 2018 – 67 368 272,99 eur) namísto jednorázové opravy vyčíslené agenturou AGEA na 27 848 824,26 eur;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, týkající se šetření AA/2017/013 ohledně podpor na plochu, vycházející z porušení čl. 4 bodu 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 608), s ohledem na definici „trvalých travních porostů“ přijatou na vnitrostátní úrovni na základě ministerského nařízení 18/11/2014.
2. Druhý žalobní důvod, týkající se šetření AA/2017/013, vycházející z porušení čl. 52 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 549), jakož i čl. 12 odst. 2 a 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 907/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agentury a další subjekty, finanční řízení, schválení účetní závěrky, jistoty a použití eura (Úř. věst. 2014 L 255, s. 18), s ohledem na uplatnění paušální sazby, přestože lze vypočítat skutečné riziko pro rozpočet Unie.

3. Třetí žalobní důvod, týkající se šetření AA/2017/013, vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, s ohledem na uplatnění obecné klauzule „nepřiměřené úsilí“, na jejímž základě je odůvodněna paušální oprava.
4. Čtvrtý žalobní důvod, týkající se šetření CEB/2018/057 ohledně opožděných plateb, vycházející z porušení čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) č. 907/2014, s ohledem na předpokládaná zpoždění plateb v souvislosti s jednotnou žádostí za rok 2015, i přes existenci „zvláštních podmínek“ řízení souvisejících s prováděním reformy SZP v letech 2015 až 2020.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2021 – Shopify v. EUIPO – Rossi a další (Shoppi)

(Věc T-222/21)

(2021/C 228/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Shopify Inc. (Ottawa, Ontario, Kanada) (zástupci: S. Völker a M. Pemsel, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci v řízení před odvolacím senátem: Massimo Carlo Alberto Rossi (Fiano, Itálie), Salvatore Vacante (Berlín, Německo), Shoppi Ltd (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelé sporné ochranné známky: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Shoppi v tmavě modré, bílé, červené a oranžové – Ochranná známka Evropské unie č. 16 684 797

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. února 2021 ve věci R 785/2020-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- zamítl odvolání podané dalšími účastníky řízení před druhým odvolacím senátem EUIPO proti rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 6. února 2020 (číslo prohlášení neplatnosti: 000034203 C);
- uložil EUIPO a dalším účastníkům řízení před druhým odvolacím senátem EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2021 – PepsiCo v. EUIPO (Smartfood)**(Věc T-224/21)**

(2021/C 228/52)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: PepsiCo, Inc. (Raleigh, Severní Karolína, Spojené státy) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Smartfood v barevném vyhotovení – Přihláška č. 18 170 180

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2021, ve věci R 1947/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení článku 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2021 – Ryanair v. Komise**(Věc T-225/21)**

(2021/C 228/53)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. C. Laprévote, S. Rating, V. Blanc a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 4. září 2020 o státní podpoře SA.58114 (2020/N) – Itálie – COVID-19 podpora ve prospěch společnosti Alitalia (*) a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná zneužila své pravomoci a nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, když upřednostnila přezkum podpory a pozastavila svoje vyšetřování protiprávní podpory na záchranu, která byla přiznána společnosti Alitalia v letech 2017 a 2019.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a při přezkumu přiměřenosti podpory ve vztahu ke škodě způsobené krizí COVID-19 se dopustila zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila konkrétní ustanovení SFEU a obecné zásady evropského práva, které jsou základem liberalizace letecké dopravy v EU od konce 80. let 20. století (tj. zákaz diskriminace, svoboda poskytování služeb – vztahující se na leteckou dopravu na základě nařízení 1008/2008 ⁽²⁾ – a svoboda usazování).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nezačala formální vyšetřovací řízení navzdory závažným obtížím a porušila procesní práva žalobkyně.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, C 41, s. 6.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepřelované znění) (Úř. věst. 2008, L 293, s. 3).

Žaloba podaná dne 27. dubna 2021 – Retail Royalty v. EUIPO – Fashion Energy (Obrázek orla)

(Věc T-226/21)

(2021/C 228/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Spojené státy) (zástupkyně: J. Bogatz a Y. Stone, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Fashion Energy Srl (Milán, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Obrázek orla) – Ochranná známka Evropské unie č. 5 066 113

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2021, ve věci R 2813/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a), čl. 58 odst. 2 a čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 19 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 ve spojení s čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625;
 - Porušení článku 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

